

[Inger Merete Nordentoft.]

„selv godsejer og forretningsmand fra Philippinerne og så i ekspropriation og jordudstyknig den rene bolsjevisme“, og han var tilbøjelig til at søge sine medarbejdere blandt feudalherrerne i Sydkorea. Resultatet blev, at der gang på gang udbrød store strejker i Sydkorea, og at det var meget vanskeligt at bevare ro og orden i landet.

Endnu i 1946 var der ingen folkevalgte medlemmer af den lokale administration, og man gik derfor over til at foretage valg. Disse valg, som er blevet kaldt for frie og demokratiske valg, var meget indviklede. Selve den sydkoreanske lovgivende forsamling blev valgt ved indirekte valg gennem fire instanser. Først valgte man til sogneråd, så valgte sognerådene til distriktråd, distriktrådene valgte til finansråd, og endelig valgte finansrådene 39 medlemmer til den lovgivende forsamling, medens 48 medlemmer blev valgt af den amerikanske militærregering.

I 1947 tog den fælles russisk-amerikanske kommission igen arbejdet op. Amerikanerne i Sydkorea foreslog en ny valglov, men arresterede samtidig over 2 000 personer, deriblandt så godt som alle folkefrontens ledere. Alligevel modtog kommissionen på mindre end to måneder 67 578 protester fra befolkningen mod forholdene i Sydkorea.

Den 28. august 1947 tog USA pludseligt et nyt skridt og indbød til en konference i Washington, hvor Koreaspørgsmålet skulle behandles. Man gik altså væk fra Moskva-konferencens beslutning og ønskede nu at danne en regering udenom de demokratiske institutioner, ligesom man ønskede, at FN skulle udpege en ny midlertidig Korea-kommission.

Sovjetunionen svarede på dette ved at komme med et forslag om, at de væbnede styrker både i nord og syd skulle trække sig tilbage, og at koreanerne selv skulle afgøre, hvordan de ville indrette sig i deres land.

I november 1947 blev Koreaspørgsmålet så indbragt for FNs plenarmøde, og det endte med, som vi er så vant til, at et flertal godkendte USAs synspunkter. Det vil sige, at FN-forsamlingen skulle træffe afgørelse om Koreas fremtid, uden at der var koreanske repræsentanter tilstede, at Sovjetunionens forslag om rømning blev afvist, og at man vedtog at nedsætte FNs Koreakommission, bemærkelsesværdigt nok mod Skandinaviens stemmer. Sovjetunionen

nægtede under de givne omstændigheder at deltage i den nedsatte kommission.

Det er interessant for os her i landet at se, hvem den kommission kom til at bestå af, når vi skal bedømme dens arbejde. Formanden for kommissionen blev kineseren Lui Fu Wang, som var Chiang Kai-Shek-mand. Desuden bestod kommissionen af 7 andre medlemmer, nemlig en repræsentant for Philippinerne reaktionære Roxas-regering, 2 indere, 1 syrer, der senere trak sig tilbage, fordi han ikke var tilfreds med de forhold, kommissionen arbejdede under, og blev erstattet med en mand fra Salvador. Endelig var der 1 medlem fra Frankrig, der som bekendt selv er kolonimagt i Asien, og 1 medlem fra Canada og 1 fra Australien.

Denne kommission mødte modstand ikke blot fra venstrepolitikere, men også fra to af højres stærkeste organisationer, og den gamle højrepolitiker Kim Koo forlod Syngman Rhee. Man protesterede mod, at der skulle afholdes valg, fordi der herskede et sandt terrorregime i Sydkorea på daværende tidspunkt. Man protesterede gennem demonstrationer og strejker o. lign. Canadas og Australiens repræsentanter i kommissionen stemte mod afholdelse af valg, medens Syriens og Frankrigs repræsentanter undlod at stemme, således at det var Chiang Kai-Sheks repræsentant og Philippinerne repræsentant og de to indere, der afgjorde, at der skulle være valg. Disse valg har den tidligere udenrigsminister henvist til som frie, demokratiske valg. Det har de ikke noget at gøre med efter de beretninger, der foreligger fra journalister af alle mulige opinioner, der på daværende tidspunkt opholdt sig i Sydkorea.

Det har senere gang på gang vist sig, at Syngman Rhee, skønt disse valg blev afholdt på denne måde, kom i mindretal i sit parlament. Han afsluttede traktater med USA, der gav USA meget store fordele, og fik for disse traktater kun 78 stemmer af de 200.

I samme år stillede Syngman Rhee nationalforsamlingen et forslag om, at USA skulle lade sine tropper blive i landet. Dette forslag fik kun 88 af de 200 stemmer. Når vi ved, hvordan en regering her går af, fordi den ikke får flertal, når der bliver stillet en resolution om afvikling af smørordningen, får vi et lille indtryk af, hvor fast man i Sydkorea har klæbet til taburetterne.

Ifølge FN-kommissionen blev der i tidsrummet fra 4. september 1948 til 30. april